Ч. 4. Субота 21 (8) січня 1911. Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К—·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Запрошенє до передплати.

В сім році розпочали ми двайцять перший рік нашого видавництва. Не потребуємо покликувати ся на то, яку за сей час „Народна Часопись“ зробила прислугу нашій суспільности. Се знають і уміють певно оцінити всї наші Вп. Передплатники і Читачі. Скажемо длятого, що як доси так і на будуче буде „Народна Часопись“ трудити ся дальше в тім самім напрямі, а всї змаганя редакциї будуть стреміти до того, щоби нашій Вп. Публици подавати як найобильнїйший і як найдобірнїйший материял не лиш із суспільного і полїтичного житя, але також із всїляких піль людского знаня. Длятого звертаємо ся до наших Вп. Передплатників і Читачів з просьбою, щоби не забували на нашу часопись, а приєднували їй прихильників в як найширших кругах.

„Народна Часопись“ буде й в новім році виходити під тими самими условями що доси, а іменно:

Для львівских передплатників в аґентиї дневників п. Ст. Соколовского пасаж Гавсмана ч. 9 і для передплатників на провінциї в ц. к. Старостввах:

на цілий рік . . . . . К 4·80 с.
на пів року . . . . . . „ 2·40 „
на чверть року . . . . „ 1·20 „
місячно . . . . „ —·90 „
поодиноке число 2 с.

Для передплатників в нашій Адміністрациї ул. Чарнецкого ч. 10, II. поверх, котрі хотять, щоби їм висилати безпосередно почтою:

на цілий рік . . . . К 10·80 с.
на пів року . . . . . „ 5·40 „
на чверть року . . . „ 2·70 „
місячно . . . . „ —·90 „
поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

Програмова бесїда п. Президента мінїстрів бар. Бінерта.

На четверговім засїданю палати послів виголосив п. Президент мінїстрів бар. Бінерт таку промову, в котрій виложив програму нового правительства:

Коли стаємо — говорив п. Президент — перед вами і просимо о конституцийну співучасть в сповненю тих задач, котрі треба довершити в інтересї держави і населеня, то робимо се в переконаню, що цїли, до котрих правительство стремить, відповідають інтересам населеня.

Хочемо — говорив бар. Бінерт — вести управу безсторонно, з сильною постановою однакового трактованя всїх народностий і суспільних верств. В переконаню, що пошановане закона мусить проникнути всї царини публичних справ, правительство буде старати ся сю ідею голосити і пропаґувати. (Перериваня ческих радикалів. Предсїдатель приклпкує послів: Хоца, Лісого і Буржіваля до порядку).

Управа ведена чисто річево, вільна від

3)

СПЕКУЛЯЦИЯ ДЖОНА ОСБЕРНА.

Сьміховинка.

(З нїмецкого — Фридриха Тіме).

(Конець).

— Правда, що ви зовсїм невинні? — спитав Осберн.

— А вжеж — відповіла міс Доннет.

— Дуже добре, держіть же ся того, а я вам ручу, що вас якось викручу. Нїхто не може вам нїчого доказати. За то не богато менї заплатите — десять фунтів, коли вас засудять; двайцять, коли вам признають злагідняючі обставини; сорок, коли вас увільнять від вини і кари.

Блїді уста арештованої стягнули ся від якогось дивного усьміху. — Коли так, то мушу зречи ся вашої помочи. Я не маю нїчого.

— Ви не маєте — о, ну, так, розумію ся — зовсїм справедливо і послїдовно. Ви нїчого не маєте. Він усьміхнув ся і моргнув при тім многозначно. — Лиш стійте при тім енерґічно як доси. Я забув додати, що заплату зложите аж тоді, коли вас випустять.

— Я не буду нїчого мати, хоч би мене й випустили.

— Алеж бо ви скупі, міс — змилуйте ся, не жалуйте гроша в таким положеню, як ваше. Коли не будете мати доброго оборонця, то напевно пропадете.

Она не відзивала ся, а він говорив дальше:

— Може вам тота заплата за висока? Ну, добре, отже не жадаю нїчого, коли вас засудять, а лиш коли вас увільнять, —

— Ще раз вам кажу, що не маю нїчого.

— Трийцять фунтів? Двайцять пять — двайцять — ще й то вам за богато?

Коли она все ще покивувала головою, то Осберн зменшив поволи своє жаданє аж на пять фунтів. Угнївавшись відтак, обернув ся і хотів вже лишити обжаловану єї судьбі, аж нараз прийшла єму до голови нова гадка.

Він обернув ся і подивив ся бистрим оком по міс Еллен. Красна не була: русяве волосє, кінчастий ніс, гранчасті плеча і лікті, довга худощава стать, слабонький заріст пригадуючий вуси — але пятнайцять тисячів фунтів штерлїнґів! Готов єї боронити, увільнити, а відтак оженити ся з нею. Знаменита гадка!

— Чи маєте якого нареченого, панно Доннет? — спитав він відразу і впдивив ся остро на неї.

— Нї.

— А свояків?

— Не маю нїкого на сьвітї.

— Бідні ви — жаль менї вас, буду вас за дармо боронити — а все инше полишу опісля вашій великодушности — додав він обачно. — Чи годите ся на то?

— Дякую вам з цїлого серця.

— — — — — — — — — — — —

Джон Осберн боронив міс Еллен сьвітло перед судом. Робив, що лиш міг, бо уважав вже тих пятьнайцять тисячів долярів за свій власний капітал; лиш того одного ще побоював ся, що обжалована готова ще в послїдній хвили признати ся. Длятого шептав їй заєдно до уха: Міс Доннет, не дайте ся застрашити! Не можуть вам нїчого вдїяти, скоро будете твердо при своїм стояти.

— Не маю до чого признавати ся, мій пане.

— Знаю, знаю, але часом і невинні, як їх зачне прокуратор випитувати на всї боки, так збаламутять ся, що вискажуть щось на свою шкоду. Отже держіть ся добре!

Міс Еллен таки дїйстно держала ся добре. Судия мусів єї увільнити. Він жалував того дуже, але мусів. — Я кріпко переконаний о вашій винї — додав він — але на упертість нема закона. Справа не вияснена і не можу вас засудити. З вас дуже хитра і уперта мантійка, така, якої я ще не бачив. Але горе вам, як ще раз попадетесь в наші руки.

Та й публика, що прислухувала ся розправі, була такої самої гадки, що й судия. — Ви зробили добрий інтерес! — кликали за нею, коли она виходила з судової салї. — Відступіть менї трошки! — кликав за нею якийсь хлопчище, що розносив ґазети. — Запишіть що для нас! — відозвав ся якийсь обжалований, котрий по черзї за нею станув перед судом.

Міс Доннет на то все не зважала. Не оглядала ся нї на право нї на ліво а лиш дивила ся стовпом перед себе і так посеред товпи вийшла з салї. Осберн гордий з того, що єму

усїх иньших впливів, є на думку правительства першою умовою розвою на ріжних полях господарства і культури. Де буде можливе, там правительство буде старати ся попирати всї умотивовані потреби суспільности.

Так промисл, як ремесло і хлїборобство мають право домагати ся, щоби адмінїстрация давала позір на їх потреби. Теперішні умови потягнули за собою факт, що майже кожда галузь зарібку боре ся з великими трудностями, а єї репрезентанти тілько з трудом можуть піддержувати свій економічний бит. Побільшені кошти засобів продукциї викликають висші цїни виробів, що знов болючо відчувають консументи. Подорожінє найважнїйших артикулів утруднило так житє населеня, що всї чинники житя найшли ся в тім положеню, що мусять занимати ся також економічним положенєм консументів.

В послїдній сесиї згодила ся державна рада на полагодженє квестиї опіки над мешканями. Нерсведена тодї дискусия дала богато вказівок, дуже цїнних для дальшого трактованя дорожняного питаня.

Щож до дорожнї мяса, правительство надїє ся згоди угорского правительства що до зарядженнь, котрі мають улекшити теперішнє положенє. Пляновим попиранєм плеканя худоби, в злуцї з орґанїзациєю споживкованя худоби, поліпшити умови годівлї і збуту худоби.

Одним з найважнїйших засобів до утвореня користних умов для економічного житя є примінена до потреб і відносин населеня торговельна полїтика. Тож правительство при дальшім уложеню системи торговельних трактатів буде старати ся, при совістнім розгляненю потреб продукциї і консумциї найти справедливе погодженє інтересів.

Новочасне державне житє мусить для власного інтересу попирати добробут населеня. Лише здорова сильна социяльна господарка може дати ті засоби, котрих держава потребує до інтензивної внутрішної адмінїстрациї і до удержаня своєї спосібности оборони і міжнародного становища.

То заслугує на увагу осібливо тепер, коли то майже всї більші европейскі держави мають збільшити кошти войскових уоружень. Правительство з певностию також не кине сего становища, коли буде мусїло звертати ся до жертвенности представництва пародів в справах, що суть в звязи з великодержавним становищем і з оружним станом монархії.

На поли полїтичнім стремимо до того, щоби єствуючі сили злучити разом до спільних цїлий, щоби осягнути все те, що конечне в загальнім інтересї. Хочемо вести полїтику обєктивности, котра нїкого не відтручує.

Видержанем в такій полїтицї надїє ся правительство також в теперішнім складї одержати поперте тих сторонництв, котрі вже здавна признали конечність полагоди парляментарних задач.

Се видає ся нам заразом єдиною дорогою, щоби уможливити позитивне співдїланє і працю також і тих ґруп, котрі хоч з засади стоять по сторонї правительства і єго уладжень, однак доси в своїй практичнїй дїяльности, часто менше або більше відмовне занимали становище. Головною однак умовою є вирівнанє єствуючих в поодиноких мішано-язикових краях противеньств, впливаючих все некористно на розвиток парляментарного житя. Правительство не залишить нїчого, щоби зблизити ся до тої цїли і числить в тих своїх стремлїнях на поперте членів представництва народів.

Що до відносин в ческім королївстві, то стоїмо витревало при думцї про угоду. Неповодженя не можуть подати доказів против справедливости сеї думки. Треба безнастанно поновляти змаганя. Хоч би тепер не можна ще було означити певного реченця нових переговорів, то однак, на думку правительства, задовга проволока вже тому не повинна наступити, що конче треба також автономічні відносини в Чехії зберегти перед грізними замотанями.

Що-до праць державної ради, то в першій лїнії ходить лиш о полагодженє банкового предложеня і проектів, що суть в звязи з тым законом, дальше ходить о установленє нормального континґенту рекрута, о справу італїяньского правничого факультету, о державний буджет, а в крайнім разї о нову буджетову провізорию.

В звязи зі справою італїяньского факультету запевняю, що правительство признає також потребу береженя духового майна населеня і в тім напрямі буде звертати увагу на зріст потреб загальної просьвіти всїх народностий, а головно також на потреби новочасних студий наукових і розвій висших шкіл.

На поли суспільнім ходить о суспільне обезпеченє, котре тепер є в стадиї комісийних нарад. Дальше ідуть: ревізия закона про похатництво та покінченє нарад над проєктом закона про пошести.

Великої уваги правительства вимагають проблєми комунікациї. Що-до державних зелїзниць то вже від довшого часу показує ся потреба основної реформи в двох напрямах: по перше треба піднести видатність руху, аби більше відповідав загальним вимогам, а по друге треба зробити єго рентовнїйшим. Инші потреби комунікациї буде правительство старати ся задовольнити при помочи будови значного числа льокальних зелїзниць, наскілько відповідні проекти технїчно і фінансово поступили наперед. Велике значінє для піднесеня експортової торговлї має старанє про корабельну комунікацию. Тому дуже пожаданим є, щоби палата як найскорше полагодила предложеня що-до мореплавства. Правительство старає ся

удало ся, ішов побіч неї з піднесеною головою. Вийшовши на двір, спитав свою клієнтку: Кудиж тепер підете, міс Доннет?

— Сама не знаю. Може у воду.

Він усьміхнув ся хитро. — Розуміє ся, що піде у воду, але кораблем на море — подумав він собі. — Добре відповіла. Видко, що не без глуздів.

— Отже ви сама одна? — розпитував він дальше.

— Сама одна.

— І не знаєте тепер, що маєте почати?

— Та не знаю.

Джон Осберн пристанув не знаючи, що єму робити. Ще раз кинув оком по паннї Еллен і придивив ся їй з гори на долину. Нї, таки дїйстно не красна. Той кінчастий ніс і вуси, тоті граністі плеча і лікті, тото рудаве волосе, довгі як патики пальцї — але пятнайцять тисячів фунтів!

— Позвольте, що вам зроблю предложенє, міс Еллен — відозвав ся він рішучо і взяв єї за руку. — Подивіть ся добре на мене. Скажіть менї отверто, чи я вам сподобав ся?

Она перший раз глянула на него своїми синими очима, отворивши їх широко. Але лиш на хвильку. — А вжеж — відповіла она. З него був дїйстно хороший мужчина, хоч вже трохи лисий.

— Отже добре — скажіть же тепер, чи хочете бути моєю жінкою?

Здивована видивила ся она на него. — Ви собі жартуєте!

— Нї, таки направду. Я вас полюбив від першої хвилї, коли вас побачив. Лиш длятого підняв ся я вас боронити без всякої заплати.

Она призадумала ся.

Кілько вам лїт, міс Еллен?

Трийцять чотири —

— А менї трийцять сїм, то ми якраз підхожі до себе!

— Але я не маю нїчого, нїчогісенько.

— Я то знаю — я й не шукаю гроший, майна! Моя любов зовсїм безкористовна. Отже годите ся?

— Коли мене хочете —

— Зі взгляду на ваше положенє, то я був би за тим, щоби ми сейчас повінчали ся. Чи годите ся на то, щоби завтра?

— Та я не маю нїчого против того.

З тріумфом повів Джон Осберн свою наречену до якогось готелю.

На другий день відбуло ся вінчанє. Осберн мав велику охоту звернути зараз розмову на звістну справу, але з него був джентльмен, котрий знав добре, що яло ся а що нї. Він длятого здержав свою нетерпеливість аж до слїдуючого дня.

Але тодї, підчас коли зі своєю жінкою сидїв при снїданю, не міг вже довше видержати.

— Зрозумієш, моя голубко, — відозвав ся він, заїдаючи — що будемо мусїли Капштадт покинути.

— Та я то розумію, любий Джоне.

— Хоч тебе суд увільнив, — то все-таки підозрінє лишилось при тобі. А я яко джентльмен — —

— То таки правда, любий Джоне.

— Менї прийшла на гадку Бразилія. А що як би ми собі там купили який красний ґрунт, яку плянтацию? Сего песього житя і без того менї вже за богато — вічно лиш слїдити та винюхувати! Щож ти на мій проєкт?

— Я зовсїм на то годжу ся. Роби все, що хочеш.

— Ну добре, то підиж опісля зі мною до Мр. Міллєра. Він займає ся продажию прекрасної плянтациї кави в сторонах коло Пернамбуко. Я знаю то місце і тоту маєтність, то справдешний рай. Теперішний властитель чоловік вже старий і хотів би спочити. Задаток виносить всего лиш пять тисячів фунтів — дурниця! Чи можеш ті грошї до завтра роздобути?

— Я Джоне?

— Ну так, ти — моя голубко.

— А звідкиж я маю ті грошї взяти? Ти прецї знаєш, що я нїчого не маю.

— Ах, дай собі вже спокій з тою крутаниною! — відозвав ся Джон Осберн нетерпеливо. — Ми прецї тепер чоловік і жінка, отже не потребуєш вже грати нїякої комедиї? Деж ти сховала тоті грошї?

Она видивила ся на него здивована, мов не своїми очима, так їх вибалушила. — То ти все ще уважаєш мене за виновату? І ти зі мною оженив ся?

Він кинув ся перепуджений. — Як то — то ти дїйстно невинна?

— Я всю правду сказала.

Вираз єї черт не полишав нїякого сумнїву, що она говорила щиру правду. Джон Осберн глянув на неї таким поглядом, як колиб на смерть перепудив ся. Ох, навіть єї власна матїр не була би мала відваги говорити, що з неї красавиця! Довга, худа, з русявим волосєм, з вусами і кінчастим носом та сторчачими плечами — а до того ще й таке погане підозрінє!

А тепер ще до того всего она й невинна!

Тяжко розчарований муж приступив до вікна.

— І всї мої приятелї будуть менї завидувати того доброго інтересу, який я зробив — говорив він з огірченєм сам до себе. — Джоне, то була зла спекуляция, яку ти отже зробив! — А відтак став він з цїлої сили посвистувати — знак, що зачинав відзискувати спокій духа. Джон Осберн був чоловік незвичайно практичної вдачі. Єго ясно доказана благородність певно принесене єму золоті плоди.

Ґалянтно подав руку своїй молодій жінцї.

о як найскорше підприняте відповідної ревізиї закона про будову водних доріг з р. 1901, о скілько она з причин фінансових і технічних в теперішній формі показала ся неможливою до переведеня. Притім правительство буде старати ся, щоби в тих межах управнені інтереси всіх інтересованих країв, а саме також бажане і потреба збудованя в Галичині сплавних комунікаций водних, були увзглядпені. Правительство сьвідоме великого значіня раціональної водної господарки, а передусім реґуляций рік і тому буде старати ся уложенем одностайної проґрами о найвідповіднійше вихіснованє потрібних на се засобів.

Що-до державних фінансів, то конче треба старати ся о рівновагу в державнім буджеті. З тою квестиєю вяже ся справа санациї кравих фінансів.

Свою бесїду закінчив бар. Бінерт просьбою до послів, щоби відносили ся до правительства без упередженя та запевненєм, що правительство має добру волю до сповненя своїх задач.

Новинки.

Львів, дня 21-го сїчня 1911

— **Сьвято Богоявленя** обходжено вчера в столици краю, як все, дуже торжественно. По богослуженю в Преображеньскій церкви, яке відправив Впреосьв. Митрополит Андрей Шептицкий в сослуженю капітули і численного духовеньства, відбуло ся водосьвятів в ринку, в кирници від сторони ул. Гродзицкий. В торжестві взяли участь Е. Е. п. Намістник др. Михаіл Бобржиньский з шефом бюра президияльного, радником Намістництва Шультісом, Віцепрезидент Ради шкільної кравої др. Дембовский, Віцепрезидент кр. дирекциї скарбу др. Шляхтовский, радник Двора Зімни, член Видїлу кр. радник Кивелюк, сенат Університету, президент міста п. Цюхциньский, представителї властий державних, войскових і автономічних та великий здвиг народу.

В торжестві взяв також участь відділ войска з капелею, котрий давав приписані сальви в часї водосьвятя.

Торжество скінчило ся перед год. 12 в полудне.

— **Нові складниці почтові**. Дня 16 сїчня с. р. відкрито почтову складницю в Чесноках, рогатиньского повіта, а дня 1 лютого с. р. буде отворена така складниця в Сводници, яворівского пов. зі звичайним кругом ділання.

— **З зелїзниці**. Дня 26 сїчня 1911 о годині 9 відбуде ся в магазинах товарових стациї Ярослав публична ліцитация невідобраних товарів як мило, смаровило, скло, шкіри, товари блаватні, машини до шитя, товари зелїзні і т. п.

— **Анархістичний заговор в Японії**. „Daily Chronicle“ приносить подробиці о викритім заговорі анархістів, звернених против японьского цїсаря. За приналежність до сего заговору засуджено на смерть 26 людий. Японьскі власти заборонили часописям оголошувати вісти про той заговір. Окрім цїсаря мала бути убита цїсарева і наслїдник престола. Викрито також велику лябораторию, що в ній приладжувано бомби.

— **Еміґрацийні обманці**, що довший час обдурювали наших переселенців в Німеччині, попали ся вкінци в руки властий. Найперше увязнено 4 обманців, але по кількох днях попав в руки поліциї провідник сеї ватаги Франц Курусь. Всї увязнені походять з Галичини.

— **Пожар церкви**. Дня 11 сїчня згоріла до тла церков в Довгім коло Калуша. Займило ся в середині ще около 9 год. рано а то в наслїдок необережности паламаря, але огонь добачено аж около 3 год. по полудни, коли акция ратункова була вже неможлива. Шкода виносить около 30.0.0 корон.

— **Заразливі недуги** в львівскім повітї. В львівскім повітї ствердженo урядово після стану з 1 с. м. одру в Винниках, шкарлятину в Горбачах і в Вайнберґен, черевний тиф в Жиравці і Новосілці, коклюш в Милошовичах.

— **Дрібні вісти**. Зі страху перед божевілєм вастрілив ся в Штокерав поручник 7 п. уланів Е. Дітль, абсольвент войсковоï академиї і дуже талановитий. — Мин. року було у Львові 232 пожарів. — З жіночого карного заведеня ім. Магдалини утїкли дві арештантки: 48-лїтна Анна Немцова і 26-лїтна Ева Маркович.

— **Нещаслива пригода**. Замість дорогих правдивих коралїв носять тепер часто міщанки і селянки фальшиві коралї, вправдї дуже подібні до правдивих, але роблені з кавчука. З такими коралями лучила ся онодї в Пижневі коло Станиславова страшна пригода. Параска Єпч, жінка зарібника, з перевязаними на шиї кількома шнурками кавчукових коралїв, вийшла рано зі сьвічкою до сїний, щоби взяти зі скрині сира на снїдане. Коли нахилила ся над сьвічкою, запаляли ся на ній коралї і бухнули ясною поломіню. На крик нещасливої жінки не прийшов нїхто, бо в хатї було лише 2 малих дїточок, а сусїдні хати стояли далеко. Заки згорів кавчук, попік страшно нещасливу. Цїла долїшна щока, груди, уха, ніс і уста згоріли на вугіль. В грізнім станї відвезено жінку до шпиталю, з якого вже, здаєсь, не вийде.

† **Помер** о. Иосиф Черлюнчакевич, сьвященик-ювилят перемиской єпархії, б. проф. догматичного богословя на львівскім і краківскім університетї, дня 16 с. м. в Перемишли в 82-ім роцї житя, а 57-ім сьвященьства.

— **Статистика кардиналів**. Число кардиналів постійно зменшає ся. З початком правлїня папи Пія IX. було їх 62, з того 30 резидувало постійно в Римі, 17 в церковній державі, 8 в инших провінциях Італії, а решта в прочих краях католицкого сьвіта. З часом то число змаліло так, що при виборі теперішного папи Пія X. було всего 28 кардиналів папскої куриї, зн. тих, що перебувають в Італії. Перед кількома роками порішив папа, що при ріжних римских конґреґациях і судах треба не більше, як 18 кардиналів, а решта кардинальскої колеґії має працювати в инших католицких краях. Тому папа не бачить потреби побільшити теперішного числа кардиналів. Тепер є 50 кардиналів, з того 29 Італіянців, а 21 инших народностий. Вільних місць є 21.

— **Убийства**. У Відни замордовано 76-лїтного рентиєра Перла, Якова Деделяна, бувшого судового перекладчика. Убийника викрила полїция цїлком припадково. Именно поліцият, що повнив службу в XX. дїльници, де жив Деделян, арештував якогось чоловіка з окровавленими руками і нервовим поведенєм. Показало ся, що то убийник Деделяна, книговодець з Царгорода, Алїнїян. Алїнїян кілька разів звертав ся до Деделяна о грошеву поміч. Послїдним разом прийшло між ними до суперечки, серед котрої Алїнїян кинув ся на Деделяна з штилетом і ранив его смертельно. — На одній з стаций Альпейскої зелїзниці замордовано властителя дібр Антона Ценцїча.

Телєґрами.

Відень 20 сїчня. Як доносить Slav. Korresp. на конференциї парляментарної комісиї одноцїльного клюбу ческого переведено зміну статуту в тім дусї, що президент має бути вибираний цїлим клюбом. Число членів парляментарної комісиї побільшено.

Відень 20 сїчня. Neues Wien. Abendblatt доносить, що нинї відбуде ся там конференция, на котрій буде остаточно уложений проєкт нової процедури карної войскової. Возьмуть в нїй участь міністри австрийскі: бар. Бінерт, Ґеорґі і Гогенбурґер і угорскі: Кін-Гедерварі, Газай і Секелї.

Букарешт 20 сїчня. Правительство постановило розписати вибори до парляменту на конець лютого с. р.

Брукселя 20 сїчня. Королева Єлисавета в половині лютого виїде для поратованя здоровля насамперед до Тиролю, а відтак до Альжиру або Тунїсу.

Бїлград 20 сїчня. Король Петро виїде дня 13. лютого дорогою на Реку і Венецию до Риму. В Росиї забавить король 5 днів. Подорож короля до Франциї відложено до мая.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1910 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди посиішні виставлені грубим друком. Нічні години від 6·00 вечером до 5·59 рано суть означені підчеркненєм чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: 2·30, 8·55, 1·15, 1·30, 8·40, 7·27 10·10, 5·45, 10·05.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, 2·15, 5·40, 10·30.
З Черновець: 12·20, 5·45*), 8·05, 10·21**, 2·05, 5·53, 6·35, 9·50.
*) Із Станиславова. **) З Коломиї.
Зі Стрия: 7·28, 11·45, 4·25, 7·41, 10·19*), 11·02
*) Від 19/6 до 11/9 в недїлї і р. сьвята.
З Самбора: 8·00, 9·58, 2·00, 9·00.
З Сокаля: 7·32, 1·20, 8·00.
З Яворова: 8·15, 5·00.
З Підгаєць: 11·15, 9·58.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, 2·00, 5·17, 10·13.
З Підгаєць: 10·54, 9.44.
З Винник: 6·29, 7·26, 11·55*).
*) Лиш в середу і суботу.

На Личаків:

З Підгаєць: 10·36, 9·27.
З Винник: 7·08, 6·11, 11·38 *).
*) Лиш в середу і суботу.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: 12·45, 3·55, 6·04, 8·25, 8·40, 2·45 3·15, 6·55, 7·45, 11·15.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, 2·16, 8·10, 11·10, 11·32.
До Черновець: 2·50, 6·10, 9·10, 9·35, 2·23, 10·36 2·52 *), 5·59 **).
*) До Станиславова. **) До Коломиї.
До Стрия: 7·30, 10·15, 6·50, 11·25, 1·45.
До Самбора: 6·00, 9·05, 3·40, 10·40.
До Сокаля: 7·34, 2·30, 7·10, 11·35 *).
*) До Рави рускої лиш в недїлї.
До Яворова: 8·20, 6·30.
До Підгаєць: 5·56, 6·16.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·35, 11·00, 2·31, 8·33, 11·32
До Підгаєць: 6·12, 6·30.
До Винник: 1·30, 10·30 *).
*) Лиш в середу і суботу.

З Личакова:

До Підгаєць: 6·31, 6·50.
До Винник: 1·49, 10·54 *).
*) Лиш в середу і суботу.

За редакцию відповідає: **Адам Краховецкий.**

З друкарні В. Ловиньского під зарядом І. Недопада.